HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ריבב"ן

ומטמא ביום השביעי כל היכא דקיימא ביה ומטמא דרשו למיטוי (מי שרקוי למיטוי רקוי) [ע] לטבילה וקיימן ביה והכשב הטובעת בו טמטמ וכל היכא דלא קיימן ביה ומטמא לא קיימן ביה והכשב הטובעת יטמא לשפוכי כלי חרס ושוכלין ומשקין שוכלי ואין לכם טהרה במקום אינן נעשין אב הטומאה כפירש"י בפוף עירובין **ישרף בפניס.** במקום שנשרפין שאר פסולי ק"ק לתניא בפסחים פ"ג [דף כד] ר"ש אומר בקדש בשם שנשרף ליומד על תעשת שנשרפה בקדש אין לי אלא זו בלבד שאר פסולי ק"ק ותימורי קדשים קלים מנין ת"ל כל בקדש בשם שנשרף ותמיהני בפרק קמא דיום ט"ב ג' בית הלשכות ן' ע' בעזרה שנשרפין פסולי ק"ק ותימורי קדשים קלים וכו' **חוץ מאטמאת נאת הטומאה נאוץ.** שלא ישרפום בפניס לשוכל ויצא יצא: **ר"ש אומרים ישרף הכל נאוץ.** והא דתניא לעיל פסולי קדשי קדשים נשרפין בפניס שאר פסולין כגון הלן והיוצא והנאכלת חוץ לזמנו וחוץ למקומו וכיוצא בו אבל פסול טומאה לא ובילושלמי מקשה בין לר"ש בין לחכמים ת"ל לשרף אחר שריפתו הוא פי' בין שנטמאת בשר הטומאה בין שנטמאת בולד הטומאה לטומאה ישרף בפניס: **מתני' ר' אליעזר אומר נאת הטומאה.** דתימיע טומאתו ישרף במוך בולד הטומאה דקיל טומאתו מטמיא בשר הטומאה לגבוה ומטמא בשר הטומאה לגבוה ור' עקיבא אבר מקום טומאתו אם תהא שריפתו בשר הטומאה בין שנטמאת בולד הטומאה ישרף בפניס: **מתני' אבני מרד נתנין מחצי השקל ונמטה במערב.** כשמולינין אבנים מצית המטמטמים מניחין אותבנים בכתב כדתנן בפ"ג דיומא הפיים האבני מי שומט מי וזוכן מי מעלה אבנים לכבש ומניח בפיפת הפיים מי שרציני מי מעלה אבנים מן הכבש למזבח ושל מוספין ניתנין מאני כבש ולמטה במזבח להיכרא בעלמא ושל רבני חדשים ניתנין על כרכוב המזבח ומפרש בתמכת פוכה [דף נה] ג"ל יוחנן לידע שהוקבע ר"ח בזמנו: **הפקלים והכוורים אין נוהגין אלא בפני הבית.** לפי שהשקלין נשפין לגורך תמידין ומוספין והכוורין בעו שיהא לפני המזבח כדכתיב והניחו לפני מזבח ה' ועכשיו אין מזבח מעבר דגן דהיינו מעבר שני ונוהגין אפילו בזמן הזה ולריך להעלות לירושלים כדתניא בפרק במה אשה דר' אליעזר אומר [לו נה] כרם בציצה פ"ק במעשה דר' אליעזר שהיה [לו] כרם רבני הפקיהו לעניים מפני שלא היה יכול לעלות הוא ומנו לעניים כדי שיוציאו שם וכרם רבני ומעשר שני דינן שוה לילפינן קודש קודש ממעשר ומתני' לא כר' ישמעאל דתניא בתמורה פ"ג ר' ישמעאל אומר יכול יעלה אדם מעשר שני בזמן הזה לירושלים ודין הוא ככור טעון הנפת מקום וכו' ומעשר בהמה ובכורות יתמין עד שיזמנו ובכורות ניתנין לכהנים ויאכלום בזמנן והמעשר יאכלוהו בעלים: **המקדיש שקלים וכוורים הרי זה קודש.** בכורים יקרבו ושקלים יגזוו: **ר"ש אומר אפילו בכורים קודש אינם שקלים קדש.** ירושלמי הא שקלים קדש ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש אין גזין ולא ובין אלו לא לקדשו. תניא בתוספתא פ"ג בתרא קיבו של גר אינה נוהגת אלא בפני הבית ר' שמעון אומר אפילו בזמן הזה אדם מביא שקלים אינם נוהגים אלא בפני הבית לפי שאין תורמין את הישנה אלא מן החדש ואתר כך מוזיל ומקריבין הפצרים ע"ג המזבח הכבש תרוץ ר"ש אמר ומתניא ולמטה נותנין אותן ורוחב הכבש ט"ן אמה ומתניא אל לד מערב היו נותנים אותן: **ושל רגש חדש בו ללכול המוצה.** בגמרא מפרש: **לאין חדש ולאכול המוצה.** שקלים משום לזורך ראשי חדשים ובכורים קרבן ניתנו ובאין שאין קרבן אלא לזמנן דכתיב בהו ביום שמחתיכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם: **אבל מעבר דגן וכו'.** ומהני בפני הבית דקדושת הלהת לא בטלה: **מעבר נסמה.** לריך להפריש העשירי: **המקדיש שקלים ובכורים.** בזמן הזה. **בכורים אין קדש.** דכתיב בהו בהליתן תביא בית ה' אין אם פיכורים תל עליהן שלא בפני הבית: **גמ' מי קודם.** בהקדימן אם שתיהן לפניו: **חייליה דרבי ישמעאל.** לשומר פומו ולפיימו דר"ש מהא: **שירו של ר"ח קודם.** וקבר ר"י דה"ק קרבן ר"ח קודם: **ר"י יוסי.** שאני התם ללבך שיר של ר"ח קודם כדי לפרסם שהוא ר"ח אבל קרבן שבת קודם לר"ח: **הא שקלים קדש.** מוהר הוא ק"ק דכתיב כל **הגר נומן הזה.** תע"ג דליכא מקדש לריך להפריש רובע דינר לקינו לכלכיענה ג"ש יביא קן דגר לריך קרבן ופפוחת מרובע לא מצי להפריש לקין מלוי קן בפחות מרובע: **מפני הפקלה.** שמא יהנה ממנו: **ואין מהרימין.** דתנן הוא ק"ק דכתיב כל מנס קדש וגו': **הנמנה מעקה.** ללא ליתי בה לידי תקלה: **ויוא מסה מאיליו.** ברעב: **עבר והקדיש.** מהו שיהיה קדש: **הלא.** גבי קן של גר אם תאמר אם עבר והקדשו קדש והכא גבי

ר"א אומר שנטמא באב הטומאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ שנטמא בולד הטומאה בין בפנים ישרף בפנים ר"ע אומר [א]מקום טומאתו שם שריפתו: גמ' בר[ב] קפרא אמר אב הטומאה דבר תורה ולד הטומאה מדבריהם ר' יוחנן אמר בין זה בין זה דבר תורה וקשיא דר' יוחנן על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בחוץ מה בין ולד הטומאה בחוץ זה וזה לא דבר תורה הוא ואפילו על דבית הלל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ מה שנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים זה וזה לא דבר תורה הוא לא הוו בה רבנן אלא על דבר קפרא וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים זה וזה לא ד"ת הוא (א)בגין דר"ע אמר מקום טומאתו שם תהא שריפתו ואפילו על דבית הילל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ זה וזה לא מדבריהם הוא בנין דר"ש אמר [א]מאכלו

ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות:

הלכה ד מתני' [ב]איברי[ג] התמיד ניתנין מחצי כבש ולמטה [ב] (במזרח)

במערב של מוספין ניתנין מחצי כבש ולמטה (במערב) במזרח של ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח (למטה) מלמעלן [ד]השקלים [ה]והביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית אבל[ו] [ח]מעשר דגן [ז]ומעשר בהמה [ז]ובכורות נוהגין בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית המקדיש שקלים וביכורים הרי זה קודש ר"ש אומר האומר ביכורים קודש אינן קודש:

גמ' [ג] איזהו[ז] כרכוב המזבח [ח]אמה בין קרן לקרן מקום החילוך רגלי כהנים מוספי[ט] שבת מוספי ר"ח מי קודם ר' ירמיה סבר [י]ממיר מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין חייליה דר' ירמיה מן הדא שירו[יא] של שבת ושירו של ר"ח [יב]שירו של ר"ח קודם א"ר יוסה שנייא היא תמן דאמר ר' חייא בשם רבי יוחנן כדי לפרסמו ולהודיע שהוא ר"ח [יב]כיצד היה עושה שוחט מוספי שבת ואומר עליהן שירו של ר"ח ברם הכא מוספי שבת ומוספי ר"ח 'מוספי שבת קודמין על שם כל התדיר מחבירו קודם את חבירו: [יג]שקלים וביכורים וכו': הא שקלים קדשו רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בין אלו ובין אלו לא קדשו תני[יד] [יב]גר בזמן הזה צריך להביא קינו ריבעית כסף אר"ש ביטלה ר' יוחנן בן זכאי מפני התקלה מהו מפני התקלה כהדה דתני[טו] אין מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין [ז]ולא מגביהין תרומות ומעשרות בזמן הזה ואם הקדיש או הערין או החרים [ה]או הגביה הכסות תישרף הבהמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש ביטלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה הדא (ד)אמרה עבר והקדיש קדשו רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוסי הכא את אמר**

תקלין חדתין

השקלים כו' בפני הבית. שקלים משום לזורך קרבן ניתנו ובאין שאין קרבן אין שקלים: **וביכורים.** דכתיב ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' שלהיך בזמן שיש לך בית יש לך ביכורים כו': **מעבר דגן כו'.** לקדושת הלהת לא בטלה: **מעבר נסמה.** בריש פרק תמכת דבכורות תמרו שביעילהו מפני התקלה: **המקדיש שקלים וביכורים.** לפיש ונהגים אלא בפני הבית אם הפריטן אלא בפני הבית קדשי. לשון רביעי הגאון נרשה לפיכוש ראשון של הרע"ב דמפרש קאמר מדלא נקט אלא הני תרתי: **ביכורים קדש אין קדש.** ביון דכתיב כתיב בהו תביא בית ה' שלהיך אפי' בשאר הבהמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש ביטלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה הדא (ד)אמרה עבר והקדיש קדשו רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוסי הכא את אמר

ר"א אומר שנטמא באב הטומאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ שנטמא בולד הטומאה בין בפנים ישרף בפנים ר"ע אומר [א]מקום טומאתו שם שריפתו: גמ' בר[ב] קפרא אמר אב הטומאה דבר תורה ולד הטומאה מדבריהם ר' יוחנן אמר בין זה בין זה דבר תורה וקשיא דר' יוחנן על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בחוץ מה בין ולד הטומאה בחוץ זה וזה לא דבר תורה הוא ואפילו על דבית הלל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ מה שנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים זה וזה לא דבר תורה הוא לא הוו בה רבנן אלא על דבר קפרא וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים זה וזה לא ד"ת הוא (א)בגין דר"ע אמר מקום טומאתו שם תהא שריפתו ואפילו על דבית הילל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ זה וזה לא מדבריהם הוא בנין דר"ש אמר [א]מאכלו

ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות:

הלכה ד מתני' [ב]איברי[ג] התמיד ניתנין מחצי כבש ולמטה [ב] (במזרח)

במערב של מוספין ניתנין מחצי כבש ולמטה (במערב) במזרח של ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח (למטה) מלמעלן [ד]השקלים [ה]והביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית אבל[ו] [ח]מעשר דגן [ז]ומעשר בהמה [ז]ובכורות נוהגין בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית המקדיש שקלים וביכורים הרי זה קודש ר"ש אומר האומר ביכורים קודש אינן קודש:

גמ' [ג] איזהו[ז] כרכוב המזבח [ח]אמה בין קרן לקרן מקום החילוך רגלי כהנים מוספי[ט] שבת מוספי ר"ח מי קודם ר' ירמיה סבר [י]ממיר מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין חייליה דר' ירמיה מן הדא שירו[יא] של שבת ושירו של ר"ח [יב]שירו של ר"ח קודם א"ר יוסה שנייא היא תמן דאמר ר' חייא בשם רבי יוחנן כדי לפרסמו ולהודיע שהוא ר"ח [יב]כיצד היה עושה שוחט מוספי שבת ואומר עליהן שירו של ר"ח ברם הכא מוספי שבת ומוספי ר"ח 'מוספי שבת קודמין על שם כל התדיר מחבירו קודם את חבירו: [יג]שקלים וביכורים וכו': הא שקלים קדשו רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בין אלו ובין אלו לא קדשו תני[יד] [יב]גר בזמן הזה צריך להביא קינו ריבעית כסף אר"ש ביטלה ר' יוחנן בן זכאי מפני התקלה מהו מפני התקלה כהדה דתני[טו] אין מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין [ז]ולא מגביהין תרומות ומעשרות בזמן הזה ואם הקדיש או הערין או החרים [ה]או הגביה הכסות תישרף הבהמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש ביטלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה הדא (ד)אמרה עבר והקדיש קדשו רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוסי הכא את אמר

עין משפט נר מצוה

יב א מיי' פרק י"ט מהלכות מ"ק הלכה י"ג:

יג ב מיי' פרק ו מהלכות תמידין הלכה י':

יד ג מיי' פרק ג מהלכות הלכה י"ח:

טו ד מיי' פרק ב מהלכות הלכה י':

טז ה מיי' פרק ג מהלכות הלכה י"ג:

יז ו מיי' פרק ו מהלכות הלכה י"ב:

יח ז מיי' שם פ"ג הלכה ה':

יט ח מיי' פרק ו מהלכות הלכה י"ג:

כ ט מיי' שם הלכה י':

כא י מיי' שם פ"ט הלכה ב':

כב כ מיי' פרק י"ג מהלכות פיאה הלכה ה':

נוסחת הבבלי

עליו ג' מפות כור ר"י בר תנין בשם שמואל קומו: **(א)** בגין דר"ע אמר כו' בגין דר"ש אמר כו': **(ב)** במזרח של מוספין כו' במערב ושל ר"ח כו' ניתנין מתחת בכיבוד כו' מלמטה כו': **(ג)** ממיר מוספי ר"ח קודם כו': **(ד)** אמרה הקדש עבר כו' קומי ר"י בר' נון הכא כו' שנה היא אבל נגבי כו' הא' כר"ש:

הגהות הגר"א

[א] ר"ש מאכלו ומשקו של מצורע אין מביאין לג' מחנות. וה"פ בגין דאר"ש אוכלין ומשקין של מצורע אין מביאין לג' מחנות ולהכי אר"ש מה שנטמא בתוך לף בולד הטומאה דהיכן אין מביאין לפניס וה"ש זה לא מצאתי מקומו ובגלה דאר"ש לטעמיה חזיל דבפסק"ק דכלים בתוספתא ר"ש אומר כשם שאין זבות ונדו' ויולדות נכנסין להר הבית כך משכבו ומושבו כיולד בהן. וה"ק במורע אוכלין אלו שנטמאו ממנו. וגר' הספרי' שמאלתין שבועה הוא דא"כ לף בולד הטומאה לפניס ישרף בתוך מה"ש ועוד אילו אוכלין ומשקין מאן שמעת ליה: **[ב]** מן כילד הוא עושה וכו' על פרס הכא ג"ג בלף רק לקמן ברק קודם הפסקה אקלים וכביכורים וכו': **[ג]** כלן גדלי כילד הוא עושה שומט מוסיפי שבת ואומר עליהן שיר ר"ח וגר' הספרי' שבות למוכח: **[ד]** ולא מגביהין תרומות ומעשרות לף בגלגין: **[ה]** אי הגניב ל"ג:

ציון ירושלים

דר"ש אמר מאכלו ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות. לף לתימני מוכח זאת אבל בהגבת הגאון מהרא"י הגיה כזה ע"ש: סליק

גליון הש"ס

[ע] עי' במלמ"ל פ"ו ממעה"ק הלכה ד':

לשיח ביה תרתי טומאתו בפניס וקיבל טומאתו אין להשהותו עד שתשרף אלא יוליכנה מיד ויטרפנה במוך: **ישרף בפניס.** לכיון לטהור מלטוריית אפי' נטמא בפחות ים לקיים שריפתו בקדש: **גמ' ולא טבולת.** פשיטא ליה דאי טבולת לא קיימן ביה ומטמא: **ולא דבר תורה.** פשיטא ליה דאי דבר תורה לא קיימן ביה ומטמא: **לף הוו רבנן.** לף פלפלו חכמים בדבר ר' יוחנן דלר' יוחנן ק"ק דאב הטומאה ממיעא לבל מולד הטומאה הקילו בה ס"ג לף פלפלו חכמים בדבר ר"ש דולמי קשיא אלא בדבר בר קפרא דקדקו: **ומאי בגין דר"ש.** בשביל טעמו של ר"ש דקאמר מקום טומאתו אם שריפתו ה"ג קאמרי ס"ג אאב הטומאה אלא שריפתו בפניס במוך:

ישרף בפניס. לכיון לטהור מלטוריית אפי' נטמא בפחות ים לקיים שריפתו בקדש: **גמ' ולא טבולת.** פשיטא ליה דאי טבולת לא קיימן ביה ומטמא: **ולא דבר תורה.** פשיטא ליה דאי דבר תורה לא קיימן ביה ומטמא: **לף הוו רבנן.** לף פלפלו חכמים בדבר ר' יוחנן דלר' יוחנן ק"ק דאב הטומאה ממיעא לבל מולד הטומאה הקילו בה ס"ג לף פלפלו חכמים בדבר ר"ש דולמי קשיא אלא בדבר בר קפרא דקדקו: **ומאי בגין דר"ש.** בשביל טעמו של ר"ש דקאמר מקום טומאתו אם שריפתו ה"ג קאמרי ס"ג אאב הטומאה אלא שריפתו בפניס במוך:

ר"א אומר שנטמא באב הטומאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ שנטמא בולד הטומאה בין בפנים ישרף בפנים ר"ע אומר [א]מקום טומאתו שם שריפתו: גמ' בר[ב] קפרא אמר אב הטומאה דבר תורה ולד הטומאה מדבריהם ר' יוחנן אמר בין זה בין זה דבר תורה וקשיא דר' יוחנן על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בחוץ מה בין ולד הטומאה בחוץ זה וזה לא דבר תורה הוא ואפילו על דבית הלל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ מה שנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים זה וזה לא דבר תורה הוא לא הוו בה רבנן אלא על דבר קפרא וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים זה וזה לא ד"ת הוא (א)בגין דר"ע אמר מקום טומאתו שם תהא שריפתו ואפילו על דבית הלל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ זה וזה לא מדבריהם הוא בנין דר"ש אמר [א]מאכלו

ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות:

הלכה ד מתני' [ב]איברי[ג] התמיד ניתנין מחצי כבש ולמטה [ב] (במזרח)

במערב של מוספין ניתנין מחצי כבש ולמטה (במערב) במזרח של ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח (למטה) מלמעלן [ד]השקלים [ה]והביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית אבל[ו] [ח]מעשר דגן [ז]ומעשר בהמה [ז]ובכורות נוהגין בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית המקדיש שקלים וביכורים הרי זה קודש ר"ש אומר האומר ביכורים קודש אינן קודש:

גמ' [ג] איזהו[ז] כרכוב המזבח [ח]אמה בין קרן לקרן מקום החילוך רגלי כהנים מוספי[ט] שבת מוספי ר"ח מי קודם ר' ירמיה סבר [י]ממיר מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין חייליה דר' ירמיה מן הדא שירו[יא] של שבת ושירו של ר"ח [יב]שירו של ר"ח קודם א"ר יוסה שנייא היא תמן דאמר ר' חייא בשם רבי יוחנן כדי לפרסמו ולהודיע שהוא ר"ח [יב]כיצד היה עושה שוחט מוספי שבת ואומר עליהן שירו של ר"ח ברם הכא מוספי שבת ומוספי ר"ח 'מוספי שבת קודמין על שם כל התדיר מחבירו קודם את חבירו: [יג]שקלים וביכורים וכו': הא שקלים קדשו רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בין אלו ובין אלו לא קדשו תני[יד] [יב]גר בזמן הזה צריך להביא קינו ריבעית כסף אר"ש ביטלה ר' יוחנן בן זכאי מפני התקלה מהו מפני התקלה כהדה דתני[טו] אין מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין [ז]ולא מגביהין תרומות ומעשרות בזמן הזה ואם הקדיש או הערין או החרים [ה]או הגביה הכסות תישרף הבהמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש ביטלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה הדא (ד)אמרה עבר והקדיש קדשו רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוסי הכא את אמר